

det samme Indtryk som det ærede Medlem, at det ikke er Vilkaar, som man i Længden kan byde Folk, og navnlig maa de anses for ret uheldige for Fanger, som lider af en eller anden Sygdom og i særlig Grad trænger til frisk Luft eller Sol. Men jeg slog mig til Ro med, at det var muligt i Løbet af et Aar eller to, at faa den nye Straffelov gennemført, og at der saa parallelt med disse Undersøgelser skulde gaa Undersøgelser vedrørende Horsens Straffeanstalts Benyttelse i det hele, idet jeg uden at være særlig sagkyndig føler mig overbevist om, at hvis man skal beholde Anstalten, som den er nu, og sørge for direkte Lys til Cellerne, vil det blive en ret bekostelig Historie. Imidlertid har jeg ikke noget imod at lade undersøge, som jeg sagde i Finansudvalget, om man, hvis man bevarer Straffeanstalten, for en nogenlunde overkommelig Udgift kan naa til bedre Forhold, hvad Natcellerne angaar.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, vedrørte Sygehuset. Det er rigtigt, at Sygehuset ikke har nogen gunstig Beliggenhed, idet det ligger Nord for den høje Tugthusbygning, og dette bevirker, at det ikke faar saa megen Sol som ønskeligt, men særlig Klage derover er der mig bekendt ikke fremkommet, hverken fra Fangerne eller anden Side, efter at der omkring Aar 1912—13 — tror jeg, det var — var blevet foretaget en gennemgribende Istandsættelse af Sygehuset. Derved blev Forholdene væsentlig forbedrede, idet man den Gang indlagde W. C. og indførte Badeindretninger, Tekøkken, Linoleumspaalægning og forskellige andre Ting, som bevirkede, at det blev noget moderniseret. Men det gælder om dette Forhold som om Natcellerne, at saa længe vi har denne Anstalt, som den nu er, er der ikke Mulighed for at gennemføre større Reforme, og jeg ser ikke, hvorledes man med Hensyn til Sygehusforholdene kan naa til noget Resultat, før man ved, hvilken Anvendelse der fremtidig skal gøres af Horsens Tugthus. Endelig rettede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen det Spørgsmaal til mig, hvorledes jeg stillede mig til Fængselsbetjentenes Arbejdsdag. Det ærede Medlem er ikke uvidende om, at der om dette Forhold har været ført en Del Forhandlinger mellem Fængselsbetjentene, Fængselsvæsenets Styrelse og undertegnede i den forløbne Tid. Jeg kan meget godt være enig med det ærede Medlem om, at der ikke er særlig fornøjelige Forhold at arbejde under derovre paa Straffeanstalten, og de bliver ikke fornøjeligere ved, at det er en saa gammel og paa mange Omraader trist Anstalt, som det er. Men det ærede Medlem ved ogsaa,

hvorfor Fængselsbetjentenes Arbejdsdag i sin Tid blev forlænget fra 8 til 9 Timer, samt at der er forskellige Konsekvenser at overveje, hvis man skal gaa tilbage til 8 Timers Arbejdsdagen, som jeg naturligvis personlig har Sympati for, ogsaa efter Arbejdets Beskaffenhed. Imidlertid, jeg har ingenlunde opgivet Haabet om og fører stadig Forhandlinger med Inspektøren om at naa til en Ordning, hvorved man uden væsentlig Forøgelse af Udgifterne kunde komme ned paa en 8 Timers Arbejdsdag, som i hvert Fald af de fleste af de Funktionærer, her er Tale om, vil føles rimelig og ogsaa af de allerfleste, der kender noget nærmere til de Arbejdsforhold, hvorunder de arbejder. Mere kan jeg ikke udtale i dette Øjeblik, det hænger, som det ærede Medlem ved, og som jeg sagde før, sammen med adskillige andre Spørgsmaal.

Jeg vil endnu til Slut kun sige til det ærede Medlem, at jeg selv undrer mig over, at der i Virkeligheden ikke fra nogen af Fangerne — og jeg talte med dem alle og spurgte hver enkelt om, hvilke Klager de eventuelt havde at fremføre — blev klaget hverken over Sygehusforholdene eller Celleforholdene, Sovecelleforholdene, ikke af en eneste, medens der i øvrigt blev rejst Klage over mangfoldige andre Ting. Dette betyder selvfølgelig ikke, at Forholdene er forsvarlige, men det betyder vel saa meget, at Fangerne ikke i Almindelighed føler den Ulempe, der i Virkeligheden findes der, set med moderne Øjne.

Samuelson: Jeg takker den højtærede Justitsminister for det Svar, jeg fik paa min Forespørgsel. Den højtærede Minister kender den omtalte Sag og de Ønsker, der knytter sig til den, lige saa godt som jeg, og naar den højtærede Minister udtaler Haabet om, at man i denne Sag vil kunne naa til en for Færingerne tilfredsstillende Ordning, erklærer jeg mig i alt Fald foreløbig tilfreds.

Hans Nielsen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke Ministeren for hans Udtalelser. Jeg paaskønner, at den højtærede Minister her udtaler, at han har Sympati for, at man vender tilbage til 8 Timers Arbejdsdagen i Horsens Straffeanstalt. Horsens Tugthus er jo noget for sig selv indenfor Fængselsvæsenet; der hersker ganske andre Forhold der end i de andre Straffeanstalter; det er ganske anderledes uhyggeligt for Fængselsfunktionærerne at være der end i de andre Straffeanstalter. Derfor burde man aldrig være gaaet bort fra den 8 Timers Arbejds-